

Endvidere kommer der ifølge forslaget en undtagelse fra fortrydelsesretten, som skal træde i kraft, hvis prisen på tjenesteydelsen er afhængig af kapitalmarkedets udsving, som det så teknisk hedder. Det kan eksempelvis være tilfældet, når man køber børsnoterede aktier eller optager et realkreditlån. I sådanne tilfælde skal man ikke være omfattet af fortrydelsesretten, og det kan vi godt erklære os noget enige i. Det ville egentlig være meget smart, hvis man i dag kunne investere lidt i aktier, så falder aktierne, og en halv snes dage efter kunne man så fortryde det. Det ville i hvert fald være med til at sikre, at vi kunne få lidt mere styr på privatøkonomien, men den går jo nok ikke.

Kl. 16.00

Som noget nyt kan forbrugeren få pligt til at betale den del af den finansielle ydelse, som den erhvervsdrivende allerede har leveret, selv om forbrugeren bruger sin fortrydelsesret, skriver ministeren videre. Gældende ret skal dog føres videre, så forbrugeren grundlæggende set fortsat har ret til at fortryde en aftale. Det lyder jo også fornuftigt, men det lyder også en lille smule snørklet, så i udvalgsarbejdet må vi nok prøve at efterlyse nogle konkrete eksempler, medmindre ministeren har nogle i ærmet, som ministeren kan trække frem her og nu.

Med hensyn til den anden del af forslaget bed jeg meget mærke i det, Venstres ordfører sagde vedrørende forbrugeraftaleloven. I et nedsat udvalg er der uenighed om, hvorvidt man helt skal forbyde direkte telefonisk henvendelse til forbrugerne, og også her vil vi gerne have ministeren til at belyse nærmere, hvilke fordele og ulemper det kan have, hvis vi gennemfører et sådant totalt forbud.

Jeg synes, det virker udmærket, at den personlige henvendelse til forbrugerne i hjemmet eller på arbejdspladsen er noget af det, man vil af med. Der er et eller andet om, at i gamle dage solgte man bøger ved dørene, og der var vel også nogle kunstnere, der gik rundt og solgte deres skilderier, men det er nok ikke så meget den form for dørsalg, der tænkes på her.

Derimod vil jeg godt tage det, som fru Birthe Rønn Hornbech var inde på, op, nemlig den uanmeldte telefoniske henvendelse om salg af bøger og aviser. Vi kender vel alle sammen til det: Klokkeren halv syv, lige midt i fredagsbøffen, ringer de fra et landsdækkende dagblad og har årets tilbud, og vi kan vel godt blive lidt irriterede over den slags. Jeg har læst, at det skulle skyldes, at disse aviser ikke kan overleve, hvis de

ikke har den mulighed, og det synes jeg vi skal dyrke en lille smule nærmere.

Jeg vil også nævne en anden ting i denne forbindelse, nemlig forsikringer. Også her vil man nok sige, at det kan være irriterende at blive forstyrret i aftensmaden, eller hvornår det nu er. Men vi må jo også erkende vigtigheden af, at specielt unge mennesker, som flytter hjemmefra, har de fornødne forsikringer, så lad os se på det i forbindelse med udvalgsarbejdet.

Alt i alt synes vi, lovforslaget virker meget fornuftigt, så vi ser ligesom Venstres ordfører frem til en nuanceret, hurtig, snørklet og god debat om forslaget.

Per Dalgaard (DF):

L 220 gennemfører en række forenklinger og moderniseringer af den gældende forbrugerftalelov, og ved forslagens gennemførelse retter Danmark også ind over for et EF-direktiv om fjernsalg af finansielle ydelser, som skal være gennemført senest den 9. oktober 2004. Her kan vi igen konstatere, at Danmark igen, igen, igen optræder som klassens absolut bedste EU-duks, for gad vide hvor mange andre EU-lande, der vil få gennemført det direktiv til tiden? Nå, det er en anden snak.

Dansk Folkeparti finder de ændringer i forbrugerftaleloven, der her lægges op til, meget relevante. De baserer sig på Justitsministeriets betænkning nr. 1440/2004, hvoraf det fremgår, at ved fjernsalg skal sælgeren oplyse forbrugeren om en hel række forhold. Der skal gives et ganske omfattende sæt informationer til forbrugeren, før alle salgsargumenterne kan fremføres, og disse informationer om salgsfirmaets data fylder i lovforslagets bilag 3 en hel side. Det er sikkert ganske relevante informationer, men de er meget omfattende.

Begrebet fjernsalg er et andet ord for salg via telefon, e-mail, fax osv., hvor sælger og køber ikke er i fysisk kontakt med hinanden. Her indføres der en fortrydelsesret på generelt 14 dage, men dog på 30 dage for livsforsikringer og individuelle pensioner. Det defineres også, at fjernsalgsaftaler først træder i kraft, når forbrugeren har modtaget alle aftalevilkår på papir eller et andet varigt medie. Dette gælder dog ikke, hvis forbrugeren selv har henvendt sig elektronisk til en sælger.

Det er fornuftigt, at det bliver slået fast, at en forbruger ikke er forpligtet til at reagere på uanmodet fremsendelse af varer eller andre henvendelser, og at en manglende reaktion fra forbru-